Prima instanță: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Alexandru Mardari)
Dosarul nr. 2a-448/25 (2-23078686-02-2a-03022025)

D E C I Z I E

20 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca
Grefier Lilia Bulbocean
Interpret Diana Guzun

examinând în şedinţă de judecată publică, desfășurată în limba română, cererea de apel declarată de către Labo Alla, împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 22 octombrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Labo Alla împotriva SRL „Primus Optimum” cu privire la rezilierea contractului de leasing, încasarea datoriei contractuale, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La data de 31 mai 2023, Labo Alla a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Primus Optimum” cu privire la rezilierea contractului de leasing, încasarea datoriei contractuale, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 5 iunie 2019, între SRL „Primus Optimum”, în calitate de locatar, și Labo Alla, în calitate de locator, a fost încheiat contractul nr. 15, conform căruia locatarul urma să dobândească de la locator dreptul de proprietate asupra autoturismului de model Skoda Roomster, cu numărul de înmatriculare BL DF 627, pentru care locatarul plătește locatorului suma de 100 000 lei (pct. 1.3), timp de 5 ani (pct. 2.1), conform graficului de plată (pct. 3.1), care până în prezent nu este achitată, avansul constituind zero lei (pct. 3.2).

A susținut că locatorul și-a îndeplinit în mod corespunzător obligațiile ce îi reveneau în temeiul contractului, predând automobilul în stare de funcționare, iar în procesul de predare-primire s-a stabilit că autoturismul îndeplinește toate cerințele contractuale sub aspect calitativ, și anume: stare tehnică bună, fără defecte la vopsea și în interior, ceea ce se confirmă prin actul de predare-primire a autoturismului.

A relevat că atunci când automobilul a fost restituit, la 3 februarie 2021, locatarul a refuzat să întocmească actul de predare-primire a mașinii, să rezilieze contractul de leasing, să o scoată de la evidența de stat pe 5 ani și să achite defecțiunile tehnice.

A menționat că la 6 februarie 2021 s-a adresat la stația de deservire tehnică „Avalon Club”, unde, conform fișelor de reparații nr. 151579 și nr. 151580, a fost efectuată o examinare tehnică a mașinii, pentru care a achitat 200 lei, constatându-se că aceasta se află în stare tehnică defectuoasă: 4 roți uzate până la mantaua metalică, dintre care înlocuirea a 2 bucăți a costat 760 lei (chitanța AA00032416, „Eximotor” S.A.), iar alte 2 roți au fost cumpărate de la o persoană fizică în valoare de 800 lei; este necesară repararea trenului de rulare în sumă de 3059 lei; vopseaua de pe caroserie este zgâriată în multe locuri; lipsesc cricul de mașină – 400 lei, trusa medicală – 250 lei și roata de rezervă – 600 lei, suma acestora din urmă fiind de 1 250 lei.

A arătat că în perioada 2020–2023 locatarul nu a efectuat nicio achitare pentru autoturismul pe care l-a primit în leasing.

A mai susținut că în perioada 3–13 iunie 2020, Anatoli Popov a indus-o în eroare, obținând de la ea suma de 13 480 lei, pretins pentru achitarea cheltuielilor de legalizare a activității de taxi (asigurare taxi, aparat de casă, verificator taxi și altele) pentru SRL „Primus Optimum”, deși o asemenea clauză nu este prevăzută în contract. În special, i-a înmânat 6 000 lei în numerar, în biroul acestuia de pe str. Sarmizegetusa, 92, în prezența asigurătorului Ekaterina Kornienko de la S.A. „Moldasig”, care a primit pentru asigurare suma de 3 880 lei, iar la 13 iunie 2020, la indicațiile lui Anatoli Popov, a transferat de pe cardul său bancar suma de 3 600 lei pe cardul nr. *****, pe numele Daniela Boyko, de la S.A. „Asterra Grup”, pentru asigurarea taxi.

A indicat că la 26 aprilie 2023 a expediat la adresa indicată în contract, pe numele fondatorului SRL „Primus Optimum”, o scrisoare oficială cu cerere de rambursare a cheltuielilor menționate, însă scrisoarea a fost returnată la 16 mai 2023, cu mențiunea „nereclamat”.

A enunțat că, din cauza stresului constant și a emoțiilor negative în rezolvarea problemelor legate de această situație, starea sa de sănătate s-a înrăutățit brusc, aflându-se în concediu medical din 18 ianuarie 2021 până la 10 februarie 2021.

Astfel, invocând prevederile art. 2036 alin. (1) Cod civil, reclamanta a solicitat: rezilierea contractului de leasing nr. 15 din 5 iunie 2020, în legătură cu neîndeplinirea acestuia din partea locatarului; încasarea de la locatar a plății pentru autoturism în sumă de 100 000 lei; repararea prejudiciului material în sumă de 19549 lei și a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2024, acțiunea înaintată de Labo Alla împotriva SRL „Primus Optimum" a fost respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la pretenția de reziliere a contractului, prima instanță a reținut că, potrivit pct. 8.8 din contract, rezilierea acordului se consideră primită din momentul în care cealaltă parte a cunoscut sau ar fi putut ști despre o astfel de reziliere, iar întrucât autoturismul a fost restituit reclamantei la 3 februarie 2021, rezilierea contractului s-a produs efectiv atunci când reclamanta a primit autoturismul, fiind astfel informată despre aceasta. În consecință, odată ce contractul a încetat, reclamanta nu mai poate solicita o nouă reziliere.

Cu privire la pretenția de încasare a sumei de 100 000 lei, prima instanță a constatat că potrivit pct. 3.1 din contract, suma, termenele și procedura de plată a ratelor pentru rambursarea valorii de răscumpărare a autovehiculului sunt stabilite în Anexa nr. 1 la contract (planul de achitări), însă la materialele dosarului nu a fost identificată Anexa nr. 1, graficul plăților ce trebuiau efectuate de locatar și situația actualizată a plăților realizate pe parcursul derulării contractului, astfel că, în lipsa probelor, solicitarea a fost respinsă. Totodată, contractul fiind efectiv încetat și automobilul restituit, reclamanta nu poate pretinde atât încasarea sumei cu titlu de cost al automobilului, cât și păstrarea acestuia în proprietate.

Cu privire la pretenția de reparare a prejudiciului material în sumă de 19 549 lei, prima instanță a reținut că aceasta este lipsită de suport probatoriu, nefiind anexate probe care ar confirma suportarea efectivă a cheltuielilor anume pentru redresarea stării tehnice a autovehiculului, nici înscrisuri care ar confirma că defectele depistate ar prezenta pericol pentru exploatarea în siguranță a acestuia, iar în privința anvelopelor nu au fost prezentate probe concludente din care ar rezulta starea lor uzată. Cu privire la pretenția de reparare a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei, prima instanță a subliniat că legea nu prevede în mod expres repararea prejudiciului moral în contextul relațiilor de leasing și că, în lipsa unui temei legal expres, cerința nu poate fi admisă.

Solicitarea apelantei:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2024, Labo Alla a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii prin care acțiunea civilă să fie admisă.

Argumentele apelantei:

În susținerea cererii de apel, apelanta a invocat că prima instanță nu a ținut cont de faptul că a încheiat un contract de vânzare a autoturismului în rate, respectiv de leasing, iar nu un contract de închiriere, automobilul nefiind pus la dispoziția intimatei fără plata vreunei sume de bani; locatarul nu era proprietarul mașinii și putea deveni proprietar doar după achitarea tuturor ratelor de leasing și întocmirea Anexei nr. 2.

A susținut că, potrivit pct. 11.2 din contract, contractul de leasing poate fi reziliat numai prin intermediul instanței de judecată, în cazul în care una dintre părțile la tranzacție a comis încălcări semnificative ale termenilor acestuia, iar ea a respectat pe deplin și cu bună-credință toți termenii contractului, spre deosebire de intimată, care nu avea niciun motiv să returneze mașina și nu a respectat condițiile de plată ale obligațiilor sale de leasing.

A invocat încălcarea de către intimată a prevederilor art. 9 alin. (1) și (3) Cod civil privind buna-credință în raporturile juridice și comportamentul incompatibil cu declarațiile anterioare, cu consecința încălcării drepturilor sale subiective și a cauzării de daune patrimoniului său, precum și a prevederilor art. 1317 alin. (2) lit. b), c) și e) Cod civil, referitoare la valoarea totală, dobânda de leasing și mărimea ratelor de leasing și scadența acestora.

A arătat că potrivit pct. 3.1 din contract, pentru cuantumul, modalitățile și ordinea de plată a ratelor pentru rambursarea valorii de răscumpărare a autoturismului trebuia întocmit un grafic de plată – Anexa nr. 1, însă Anatoli Popov nu i l-a furnizat, invocând faptul că este ocupat, deși i-a solicitat în mod repetat să îl întocmească, motiv pentru care nu a putut să îl anexeze la materialele cauzei; de asemenea, nu a fost întocmită nici Anexa nr. 2, privind condițiile și procedura de transfer al dreptului de proprietate de la locator la locatar (pct. 7.3 din contract).

A invocat pct. 3.3 din contract, potrivit căruia locatarul nu poate solicita încetarea plăților în cazul întreruperii utilizării autoturismului, indiferent de motivele acestei întreruperi, susținând că returnarea necoordonată a automobilului și întreruperea folosirii acestuia în cadrul serviciului de taxi au avut loc din vina administrației intimatei și afectează restituirea sumei de 100 000 lei.

A susținut că prima instanță nu a ținut cont de încălcarea de către intimată a prevederilor art. 14 Cod civil și a pct. 3.4 din contract, care stabilește răspunderea locatarului pentru riscul de daune accidentale, daune constatate la inspecția tehnică

efectuată la stația de deservire tehnică din 6 februarie 2021, în sumă totală de 6 069 lei, care include serviciile stației de deservire tehnică – 200 lei, repararea trenului de rulare – 3 059 lei, uzura până la mantaua metalică a 4 roți – 1 560 lei și lipsa cricului, a trusei de prim ajutor și a roții de rezervă – 1 250 lei. A precizat că actul de predare-primire a autoturismului fixează în mod clar completitudinea mijloacelor tehnice ale acestuia, lipsa defectelor și starea de funcționare a echipamentelor, însă pe parcursul exploatării sale timp de 8 luni, de la 5 iunie 2020 până la 3 februarie 2021, automobilul s-a uzat considerabil și starea sa s-a deteriorat.

A mai arătat că potrivit pct. 5.1 din contract, mașina trebuia menținută în stare tehnică bună pe durata perioadei de răscumpărare, iar în caz de defecțiune (pct. 5.2) locatarul era obligat să o informeze în scris în termen de o zi, însă nu a primit nicio asemenea scrisoare de la intimată; că pct. 8.1 din contract stipulează că acesta expiră în momentul îndeplinirii integrale de către părți a obligațiilor lor, locatorul îndeplinindu-și toate obligațiile, iar intimata niciuna dintre obligațiile de a plăti, de a asigura și de a menține autoturismul în stare tehnică corespunzătoare; și că potrivit pct. 8.3 din contract, chiar dacă termenul expiră, părțile nu sunt exonerate de răspundere pentru încălcările comise în timpul valabilității acestuia.

A invocat, de asemenea, că la ședința de judecată din 22 octombrie 2024 a formulat o completare cu privire la despăgubirile ce i se cuvin de la intimată, în sumă de 766,30 lei, reprezentând cheltuieli pentru traducerea contractului de leasing nr. 15 – 750 lei și plata mandatului poștal – 16,30 lei, însă acest fapt nu se regăsește în motivarea hotărârii, deși instanța nu s-a opus completării, iar chitanțele de plată sunt atașate la materialele cauzei.

În ședința instanței de apel, apelanta Labo Alla a susținut integral apelul declarat, precizând, la întrebările instanței, că anexele la contract nici nu există și nu i-au fost prezentate de intimată, că actul de predare-primire la restituirea automobilului nu i-a fost transmis, intimata abandonând automobilul, că nu i-a fost achitat niciun ban, că documentele care atestă cheltuielile suportate pentru repararea automobilului sunt concluzia de verificare eliberată de stația de deservire tehnică, în care sunt indicate piesele necesare, că dispune de un buletin medical care atestă stresul suportat și de nimic altceva, că automobilul i-a fost transmis la 3 februarie, iar lucrările de reparație le-a efectuat la 4 februarie, și că anvelopele au fost cumpărate în iunie 2021, bonul de plată purtând această dată.

Intimata SRL „Primus Optimum”, citată legal despre locul, data și ora ședinței, nu s-a prezentat în instanța de apel, nu a depus referință la cererea de apel și nu a comunicat instanței motivele neprezentării. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acesteia.

Termenul de declarare a cererii de apel:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul judiciar constată că apelul declarat de Labo Alla împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2024 a fost declarat în termen la data de 01 noiembrie 2024.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind explicațiile apelantei Labo Alla, analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „*instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. [...] Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel*”.

În temeiul art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe*.

În acord cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „*hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat*”. Potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol, „*o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale*”.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*”, iar potrivit art. 117 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, admiţându-se în această calitate elementele de fapt*

constatate din explicaţiile părţilor, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video şi din concluziile experţilor.

Conform art. 130 Cod de procedură civilă, *instanța apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, fiecare probă apreciindu-se privitor la pertinența, admisibilitatea și veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu – privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei*.

Potrivit art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant*, iar conform art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, instanța întemeindu-și hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată*.

Colegiul civil reține că instanța de apel are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994, § 27; Georgiadis c. Greciei, nr. 21522/93 din 29.05.1997, § 43), fără a fi însă obligată să formuleze un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantei, ci doar pentru motivele decisive pentru soluționarea cauzei (García Ruiz c. Spaniei (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, § 26; Moreira Ferreira c. Portugaliei (nr. 2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, § 84, 98).

Colegiul reține că între părți a fost încheiat contractul nr. 15, prin care SRL „Primus Optimum”, în calitate de locatar, urma să dobândească de la Labo Alla, în calitate de locator, dreptul de proprietate asupra autoturismului de model Skoda Roomster, cu numărul caroseriei TMBIC151495009456, prețul contractual al autoturismului fiind de 100 000 lei (pct. 1.2 și 1.3), termenul contractului începând de la data transferului autoturismului pentru utilizare către locatar – ziua semnării actului de predare-primire, fiind stabilit pentru o perioadă de 5 ani (pct. 2.1), f.d. 5-10.

În aceeași zi, părțile au semnat actul de predare-primire a bunului, adică a autoturismului de model Skoda Roomster, (f.d. 11, 17).

Potrivit pct. 3.1 din contract, suma, termenele și procedura de plată a plăților pentru rambursarea valorii de răscumpărare a autovehiculului sunt stabilite în Anexa nr. 1 la contract (planul de achitări), iar potrivit pct. 7.3 din contract, condițiile și procedura de transfer al dreptului de proprietate de la locator la locatar urmau a fi stabilite în Anexa nr. 2.

Nici Anexa nr. 1, nici Anexa nr. 2 nu se află la materialele dosarului. Apelanta a confirmat, atât prin cererea de apel, cât și în ședința instanței de apel, că aceste anexe nu au fost întocmite.

Potrivit pct. 8.6 din contract, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres prin contract sau prin legislația în vigoare, contractul poate fi reziliat doar prin acordul ambelor părți, fapt care va fi formalizat printr-un acord adițional.

În temeiul pct. 8.7, locatorul are dreptul de a rezilia contractul în mod unilateral dacă întârzierea transferului autoturismului este mai mare de 30 de zile calendaristice, notificând locatarul în scris; iar potrivit pct. 8.8, rezilierea acordului se consideră primită din momentul în care cealaltă parte a cunoscut sau ar fi putut ști despre o astfel de reziliere, (f.d. 7-8).

La 3 februarie 2021, automobilul a fost restituit apelantei de către intimată, fapt invocat de însăși apelanta atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel și în explicațiile date în ședința instanței de apel. Din acel moment automobilul se află în posesia apelantei.

La 6 februarie 2021, apelanta s-a adresat la o stație de deservire tehnică, unde a fost efectuată examinarea tehnică a automobilului, fiind eliberate fișele de reparații nr. 151579 și nr. 151580.

La 26 aprilie 2023, apelanta a expediat intimatei o cerere, prin care a solicitat rambursarea cheltuielilor, plicul fiind returnat cu mențiunea „nereclamat”, (f.d. 25).

În continuare, art. 1314 alin. (1) Cod civil, statuează că *prin contractul de leasing o parte (locator) se obligă să asigure celeilalte părți (locatar), în decursul unui termen convenit care depășește 1 an (termenul de leasing), posesia și folosința unui bun cumpărat de locator, precum și să acorde locatarului opțiunea de a dobândi în proprietate bunul, de a prelungi termenul de leasing ori de a restitui bunul la expirarea termenului de leasing, iar locatarul se obligă să efectueze plățile periodice convenite (rate de leasing)*.

Conform art. 1315 alin. (2) Cod civil, *contractului de leasing i se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile legale privind contractul de locațiune*.

În temeiul art. 1317 alin. (2) Cod civil, *din contractul de leasing trebuie să rezulte: a) valoarea de intrare a bunului; b) valoarea totală; c) dobânda de leasing; d) termenul de leasing; e) mărimea ratelor de leasing și scadența acestora*.

Conform art. 1326 alin. (1) și (3) Cod civil, *locatarul poate exercita opțiunea de dobândire a proprietății asupra bunului prin notificare față de locator, oricând în interiorul termenului de leasing, iar în cazul exercitării opțiunii de dobândire a proprietății locatarul este ținut să plătească partea neachitată din valoarea totală*.

În baza prevederilor de la art. 1327 alin. (1) și (2) Cod civil, *obligația locatarului de restituire a bunului către locator la expirarea termenului de leasing sau la rezoluțiunea leasingului trebuie executată chiar dacă termenul pentru*

exercitarea opțiunii locatarului încă nu a expirat, iar locatorul este obligat să primească bunul.

În conformitate cu dispoziția de la art. 921 alin. (1) Cod civil, *dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante*, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *partea îndreptățită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluțiunii conform alin. (1), să ceară instanței de judecată să declare rezoluțiunea prin hotărâre judecătorească*.

Potrivit art. 920 alin. (3) Cod civil, *în cazul locațiunii și al altor raporturi contractuale care se execută în tranșe separate sau sunt divizibile în alt mod, rezoluțiunea se aplică doar în raport cu tranșele viitoare, cu excepția cazului prevăzut de aceeași normă*, iar, conform art. 925 alin. (1) Cod civil, *prin efectul rezoluțiunii se sting obligațiile nestinse rezultate din contract*.

Conform art. 1265 alin. (1) Cod civil, aplicabil leasingului în temeiul art. 1315 alin. (2) Cod civil, *locatarul nu poartă răspundere pentru uzura normală a bunului închiriat dacă acesta a fost folosit potrivit destinației și în conformitate cu clauzele contractului*.

În baza dispoziției de la art. 1998 alin. (1) Cod civil, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție reparându-se numai în cazurile expres prevăzute de lege*.

În conformitate cu norma de la art. 2036 alin. (1) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri*.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma tuturor motivelor invocate în cererea de apel și raportându-le la suportul probatoriu administrat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru constată că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele probelor prezentate și a aplicat corespunzător normele de drept material incidente.

În speță, Colegiul constată că raportul contractual dintre părți a încetat efectiv la 3 februarie 2021, prin conduita concordantă a ambelor părți: locatarul a restituit automobilul – obiectul posesiei și folosinței asigurate prin contract – iar locatorul l-a primit și îl deține de atunci.

În consecință, la data sesizării instanței – 31 mai 2023 – contractul de leasing nr. 15 nu mai producea efectele sale principale, fiind încetat de peste doi ani. Or, o

pretenție prin care se solicită instanței să dispună rezilierea unui contract care a încetat deja nu poate fi admisă, pentru că nu poate fi desființat pentru viitor un raport contractual ale cărui obligații principale s-au stins anterior.

Prin urmare, soluția primei instanțe de respingere a pretenției privind rezilierea contractului de leasing este corectă, iar motivul de apel formulat sub acest aspect este neîntemeiat.

În continuare, instanța de apel reține că suma de 100 000 lei pretinsă de apelantă reprezintă, potrivit pct. 1.3 din contract, prețul contractual al autoturismului, care urma a fi achitat eșalonat, în condițiile stabilite prin Anexa nr. 1 la contract (pct. 3.1).

Colegiul constată, în acord cu prima instanță, că Anexa nr. 1 nu se află la materialele dosarului, iar apelanta a confirmat, atât prin cererea de apel, cât și în ședința instanței de apel, că această anexă nu a fost întocmită.

Consecința acestei împrejurări este una determinantă pentru soluționarea pretenției. În lipsa graficului de plăți nu pot fi stabilite elementele esențiale ale obligației de plată a cărei neexecutare se invocă: cuantumul fiecărei rate de leasing, scadența acestora, numărul ratelor ajunse la scadență până la 3 februarie 2021 și, pe cale de consecință, cuantumul sumelor efectiv datorate și neachitate. În absența acestor elemente devine imposibilă și verificarea aspectului central al pretenției apelantei – acela dacă intimata a executat sau nu cu bună-credință obligațiile sale contractuale și dacă neexecutarea invocată a existat și, în caz afirmativ, în ce întindere.

Colegiul reține că apelanta însăși invocă, drept motiv de apel, încălcarea de către intimată a prevederilor art. 1317 alin. (2) lit. b), c) și e) Cod civil, potrivit cărora din contractul de leasing trebuie să rezulte valoarea totală, dobânda de leasing, mărimea ratelor de leasing și scadența acestora.

Or, acest argument nu poate fi valorificat în favoarea apelantei.

Pe de o parte, cerințele art. 1317 alin. (2) Cod civil, privesc conținutul contractului, act la a cărui întocmire au participat și pe care l-au semnat ambele părți, apelanta având, în calitate de locator și de creditor al obligației de plată, tot interesul de a se asigura că scadențele sunt determinate. Pe de altă parte, lacuna invocată nu poate suplini lipsa probei: potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, sarcina de a dovedi întinderea creanței pretinse revine celui care o invocă.

Colegiul mai reține că potrivit art. 1326 alin. (3) Cod civil, *obligația locatarului de a plăti partea neachitată din valoarea totală apare în cazul exercitării opțiunii de dobândire a proprietății asupra bunului*. La caz, intimata nu a exercitat o asemenea opțiune, ci a restituit bunul, iar apelanta l-a primit, situație reglementată de art. 1327 Cod civil. În aceste condiții, apelanta nu poate pretinde concomitent plata integrală a prețului contractual al automobilului și păstrarea

acestuia în proprietate și posesie, o asemenea soluție fiind incompatibilă cu regula restituirii corelative a prestațiilor, consacrată de art. 926 alin. (1) Cod civil.

Argumentul apelantei întemeiat pe pct. 3.3 din contract, potrivit căruia întreruperea utilizării autoturismului nu scutește de obligația de plată, nu poate fi reținut. Clauza respectivă vizează întreruperile survenite pe durata raportului contractual, iar nu situația în care raportul însuși a încetat prin restituirea și primirea bunului.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul civil remarcă că suma pretinsă cu titlu de prejudiciu material se compune, potrivit precizărilor apelantei, din două componente distincte: 6 069 lei – costuri legate de starea tehnică a automobilului la momentul restituirii, și 13 480 lei – sume achitate pentru legalizarea activității de taxi și asigurare.

Cu privire la suma de 13 480 lei, Colegiul reține că apelanta însăși arată că aceste plăți nu își găsesc temeiul în contractul de leasing, o asemenea clauză nefiind prevăzută în contract. Din descrierea făcută de apelantă rezultă că sumele ar fi fost înmânate în numerar unei persoane fizice – Anatoli Popov – și transferate pe cardurile unor terțe persoane – Ekaterina Kornienko, de la S.A. „Moldasig”, și Daniela Boyko, de la S.A. „Asterra Grup”. Nu s-a demonstrat că aceste sume au intrat în patrimoniul intimatei SRL „Primus Optimum”, persoană juridică distinctă de persoanele fizice menționate, și nici temeiul contractual sau delictual în baza căruia intimatei i-ar reveni obligația de a le restitui.

Cu privire la suma de 6 069 lei, Colegiul constată următoarele. Din cuantumul pretins, suma de 3 059 lei reprezintă costul estimativ al reparației trenului de rulare, indicat în concluzia stației de deservire tehnică drept lucrare necesară, fără ca apelanta să fi prezentat vreo probă din care să rezulte că această reparație a fost efectiv realizată și achitată. Suma de 800 lei ar fi fost achitată unei persoane fizice, fără ca la dosar să existe vreun înscris în acest sens. Suma de 1 250 lei, reprezentând cricul, trusa medicală și roata de rezervă, nu este confirmată prin documente de achiziție. Iar în privința chitanței de 760 lei pentru anvelope, apelanta a declarat în ședința instanței de apel că anvelopele au fost cumpărate în iunie 2021, adică la aproximativ cinci luni după restituirea automobilului, survenită la 3 februarie 2021, și după data la care aceasta susține că au fost efectuate lucrările de reparație, respectiv 4 februarie 2021.

Colegiul reține, de asemenea, că automobilul a fost folosit de intimată în activitatea de prestare a serviciilor de taxi, destinație cunoscută și acceptată de apelantă. Potrivit art. 1265 alin. (1) Cod civil, aplicabil în temeiul art. 1315 alin. (2) Cod civil, *locatarul nu poartă răspundere pentru uzura normală a bunului dacă acesta a fost folosit potrivit destinației și în conformitate cu clauzele contractului*. Apelanta nu a prezentat probe din care să rezulte că starea în care automobilul i-a fost restituit după opt luni de exploatare intensivă în regim de taxi

depășește uzura normală corespunzătoare acestei destinații, deteriorarea anvelopelor și uzura trenului de rulare fiind, în sine, consecințe firești ale unei asemenea folosințe.

În fine, angajarea răspunderii intimatei, fie contractuale, fie delictuale în sensul art. 1998 alin. (1) Cod civil, presupune dovedirea faptei ilicite, a prejudiciului, a legăturii de cauzalitate dintre acestea și, după caz, a vinovăției. La caz, niciuna dintre aceste condiții nu a fost dovedită cu probe veridice și suficiente.

Prin urmare, prima instanță a respins în mod întemeiat pretenția de reparare a prejudiciului material, iar motivul de apel formulat sub acest aspect este nefondat.

Cu privire la pretenția de reparare a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei, Colegiul reține că potrivit art. 1998 alin. (1) Cod civil, „*cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar prejudiciul moral – numai „în cazurile prevăzute de lege*”. În același sens, art. 2036 alin. (1) Cod civil condiționează reparația prejudiciului moral fie de existența unor fapte „ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale” ale persoanei, fie de existența unui caz expres prevăzut de lege.

Prin urmare, dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul moral nu este un remediu general, care să însoțească orice neexecutare contractuală, ci unul special, condiționat de lezarea unui drept personal nepatrimonial sau de o prevedere legală expresă.

În speță, raportul juridic litigios este unul pur patrimonial: apelanta invocă neexecutarea de către intimată a obligației de plată a ratelor de leasing și deteriorarea unui bun aflat în proprietatea sa. Atingerile pretinse vizează, așadar, dreptul de creanță și dreptul de proprietate – drepturi patrimoniale prin natura lor. Apelanta nu a indicat și nu a probat care anume drept personal nepatrimonial i-ar fi fost lezat prin conduita intimatei.

Prin urmare, concluzia primei instanțe privind respingerea ca neîntemeiată pretenția de reparare a prejudiciului moral în cadrul raportului juridic dedus judecății este corectă.

În continuare, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanța obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată*. Acțiunea fiind respinsă integral, apelanta nu are calitatea de parte care a avut câștig de cauză, astfel încât aceste cheltuieli nu pot fi puse în sarcina intimatei.

Niciunul dintre temeiurile de casare sau modificare a hotărârii, prevăzute la art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, nu se atestă la caz, iar criticile formulate de apelantă nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe.

În consecință, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2024 este legală și întemeiată în sensul art. 239 Cod de procedură civilă, iar apelul declarat urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389-390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de către Labo Alla.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 22 octombrie 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Labo Alla împotriva SRL „Primus Optimum” cu privire la rezilierea contractului de leasing, încasarea datoriei contractuale, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca